משניות מבוארות

מסֶכֶת קִנִּים פרק ב

רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר שְׁתֵּי נָשִׁים שֶׁלָּקְחוּ קִנֵּיהֶן בְּעֵרוּב, אוֹ שֶׁנִּתְנוּ דְּמֵי קִנֵּיהֶן לַכֹּהֵן, אם פרשו בעצמם לקיחה ואמרו אלו לזו, או שנתנו דמיקנן לכהן בעירוב והכהן נתנם למזבח ופרשו בשעת לקיחה זו לזו, **לְאִיזֶה שֶׁיִּרְצֶה כֹּהֵן בְּשַׁעַת לְקִיחָה יַקְרִיב חַטָּאת וּלְאִיזֶה שֶׁיִּרְצֶה כֹּהֵן יַקְרִיב** לאו משום דסבר רבי יוסי יש בדיקה, ונימא דכשהקריב הכהן קן אחד לשם קנים מתן, הוברר למסרע דמתחלה בשעת לקיחת הקן היה קן זה שלקח, **בֵּין מִשּׁוּם אֶחָד בֵּין מִשְּׁנֵי שְׁמוֹת.** אלא רבי יוסי איירי כשנתנו בשעת לקיחה שיוכל הכהן לעשות קן שירצה לשם איזה אשה שירצה, ולא בזרינן התנו אטו לא התנו.

פרק ב **א)** **קן סְתוּמָה** שלא פרש איזה לעולה **וְאִיזֶה לַחֲטָאת, שֶׁפְּרַשׁ מִמִּנָּה גּוֹזֵל לְאַיִר, אוֹ שֶׁפְּרַשׁ לִבְנֵי הַמְּתוֹת,** בין קנים שנתערבו שדינן שימותו כלן, כדתנן בפרק ג משנה ב, **או שמת אחד מהם, יפה זוג לשני.** אם **פרש לבני העופות הקרבות, פסול ופוסל אחד בנגדו,** כדמפרש ואזיל שהגוזל הפורח **פסול ופוסל אחד בנגדו. ב)** **כיצד** פוסל אחד בנגדו, **שתי נשים** שהיו חיבות בקרבן, **לזו היה שתי קנים ולזו היה שתי קנים, פרש אחת מהן לזו,** נמצא שבאחת חמש גוזלות ובאחת שלש גוזלות, **פוסל אחד בהליכתו,** היינו שהתחמש אינו יכול להקריב רק ארבע, גוזלות של הליכה השניה.

ואם יקריבו אותו חטאת שמא הקריב כבר שתי חטאות מן הארבע, ומן השלש מה אינו יכול להקריב רק שתים, דהשלישי בכל מן שקיבריבו אותו יש להסתפק שמא הקריבו כנגדו בצד השני. **חזר** גוזל אחד ופרח מן החמש לתוך השלש **פוסל** גוזל **אחד בחזירתו,** ומצאד שהיה בו חמש אינו יכול להקריב רק אחד חטאת דשמא אותו שפרח הוא מן הארבע שהיו בו קדם, ונמצא שרק זוג אחד כשר להקרבה, דחיישינן שמא יקריב שלש חטאות משל אשה אחת, דיקריב שתים מתוך השלש שנשארו משלה, ואחת בקרבנות השניה. **ואם פרח וחזר פרח וחזר** מיכאן ומיכאן אם הפסיד כלום, **שאפלו הן מערבות אין פחות משתים,** דכשתים אין להסתפק דזדאי שתים שהן חטאות יש להן שתים עולות כנגדן מאשה אחת, כדתנן לעיל חובה שיתערבה זה בזה שתים כשר. **ג)** היו שם קנים סתומות של הרבה נשים **לזו אחת,** פרוש לן מאחת שתי תורים, אחד לחטאת ואחד לעולה. **לזו שתים,** פרוש שתי קנים שנתערבו תורים. **לזו שלש, לזו ארבע, לזו חמש, לזו שש, לזו שבע, פרח מן הראשונה לשניה** ומפנה **לרביעית** ומפנה **לחמישית** ומפנה **לשלשית** ומפנה **לשבעית,** ואחר כך חזר לשלשית **פוסל אחד** מן הראשונה, היינו כשבעת קנים, **פרח מן** הראשונה **לשניה** מבקעת לבעלת שני קנים, בפסל לבעלת האחת הפידרה הנשארת, דלא יתעניו אי קריבנה לעולה או לחטאת, דאם קריבנה לעולה הרי השניה שנתערבה לחטאת, ואם יקריבנה לחטאת הרי השניה בקנגדה דהלא גם בשלשית אין לה יוכל להקריב בבן שני רק מחצין עולות, כדפרשינן לעיל, לכן הראשונה פסולה לגמרי, וכשפרח מן השניה לשלישית אם פרח מן אלו שהיו מקדם בשניה או שנתערבה זה בשבע מן הראשונה ולכן לא יוכל להקריב רק שתי פידרות, אחת לעולה ואחת לחטאת, דאם יקריב שתי עולות לא יוכל להקריב מהשלישית רק מחצין חטאות ולא יותר, דיכל אחת מסתפקינן לה שמא זאת הפידרה שפרחה מן השניה, וכן כשפרח מן השלישית, שמא מגוף השלישית פרח ולא שאר בה רק חמשה פידרות, ופידרה אחת שנתערבה בהן ואינו יכול להקריב בשלישית רק שתי חטאות ושתי עולות בלבד. וכן כשפרח מן הרביעית אינו יכול לעשות עולות בלבד. **רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר, שְׁתֵּי נָשִׁים שֶׁלָּקְחוּ קִנֵּיהֶן בְּעֵרוּב, אוֹ שֶׁנִּתְנוּ דְּמֵי קִנֵּיהֶן לַכֹּהֵן, לְאֵיזוֹ שֶׁיִּרְצֶה כֹּהֵן יַקְרִיב חַטָּאת, וּלְאֵיזוֹ שֶׁיִּרְצֶה כֹּהֵן יַקְרִיב עוֹלָה, בֵּין מִשְּׁנֵי שְׁמוֹת:**

פרק ב א קן **סְתוּמָה שֶׁפָּרַשׁ מִמִּנָּה גּוֹזֵל לְאַוִּיר, אוֹ שֶׁפָּרַשׁ לְבֵנֵי הַמְּתוֹת, יָפֶה זוּג לְשֵׁנִי.** אם **פָּרַשׁ לְבֵנֵי הַקְּרֻבוֹת, פָּסוּל וּפוֹסֵל אֶחָד בְּנֶגְדּוֹ; בְּכֵיצַד? פוֹסֵל אֶחָד בְּנֶגְדּוֹ. שְׁתֵּי נָשִׁים שֶׁהָיוּ חַיָּבוֹת בְּקָרְבָּן, לְזוֹ הָיָה שְׁתֵּי קִנִּים וְלוֹ הָיָה שְׁתֵּי קִנִּים, פָּרַשׁ אַחַת מִזּוֹ לוֹ,** נמצא שבאחת חמש גוזלות ובאחת שלש גוזלות, **פוֹסֵל אֶחָד בְּהֲלִיכָתוֹ,** היינו שמהתחמש אינו יכול להקריב רק אחד דשמא אותו שפרח הוא מן הארבע שהיו בו קדם, ונמצא שרק זוג אחד כשר להקרבה, דחיישינן שמא יקריב שלש חטאות משל אשה אחת, דיקריב שתים מתוך השלש שנשארו משלה, ואחת בקרבנות השניה. **וְאִם פָּרַשׁ וְחָזַר וְפָרַשׁ** מיכאן ומיכאן אם הפסיד כלום, **שאפלו הן מערבות אין פחות משתים,** דכשתים אין להסתפק דזדאי שתים שהן חטאות יש להן שתים עולות כנגדן מאשה אחת, כדתנן לעיל חובה שיתערבה זה בזה שתים כשר. **ד)** היו שם קנים סתומות של הרבה נשים **לזו אחת,** פרוש לן מאחת שתי תורים, אחד לחטאת ואחד לעולה. **לזו שתים,** פרוש שתי קנים שנתערבו תורים. **לזו שלש, לזו ארבע, לזו חמש, לזו שש, לזו שבע, פרח מן הראשונה לשניה** ומפנה **לרביעית** ומפנה **לחמישית** ומפנה **לששית** ומפנה **לשביעית,** ואחר כך חזר לששית **פוסל אחד** מן הראשונה, היינו כשבעת קנים, בפסל לבעלת שני קנים, דאם יקריבנה לעולה הרי השניה שנתערבה לחטאת, ואם יקריבנה לחטאת הרי השניה בקנגדה לעולה, ובשני הקפנים לא יוכל להקריב בבן שני רק מחצין עולות, כדפרשינן לעיל, לכן הראשונה פסולה לגמרי, וכשפרח מן השניה לשלישית אם פרח מן אלו שהיו מקדם בשניה או שנתערבה זה בשבע מן הראשונה ולכן לא יוכל להקריב רק שתי פידרות, אחת לעולה ואחת לחטאת, דאם יקריב שתי עולות לא יוכל להקריב מהשלישית רק מחצין חטאות ולא יותר, דיכל אחת מסתפקינן לה שמא זאת הפידרה שפרחה מן השניה, וכן כשפרח מן השלישית, שמא מגוף השלישית פרח ולא שאר בה רק חמשה פידרות, ופידרה אחת שנתערבה בהן ואינו יכול להקריב בשלישית רק שתי חטאות ושתי עולות בלבד. וכן כשפרח מן הרביעית אינו עושה עולות בלבד. **רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר, שְׁתֵּי נָשִׁים שֶׁלָּקְחוּ קִנֵּיהֶן בְּעֵרוּב, אוֹ שֶׁנִּתְנוּ דְּמֵי קִנֵּיהֶן לַכֹּהֵן, לְאֵיזוֹ שֶׁיִּרְצֶה כֹּהֵן יַקְרִיב חַטָּאת, וּלְאֵיזוֹ שֶׁיִּרְצֶה כֹּהֵן יַקְרִיב עוֹלָה, בֵּין מִשְּׁנֵי שְׁמוֹת:**

פרק ב א קן **סְתוּמָה שֶׁפָּרַשׁ מִמִּנָּה גּוֹזֵל לְאַוִּיר, יָפֶה זוּג לְשֵׁנִי.** חזר, **אוֹ שֶׁפָּרַשׁ מִן הַמְּפֹרָשׁת, הֲרֵי כֻלָּן יְמוּתוּ:** ד **הַחֵטֶא מִכָּאן וְעוֹלָה מִכָּאן וְסְתוּמָה רְבָמְצָע, פָּרַשׁ מִן הַמְּצָע לְצִדָּדִין, אֶחָד הָלַךְ וְאֶחָד הָלַךְ, לֹא הַפְסִיד כְּלוּם. אֶלָּא יֹאמַר, זֶה שֶׁהָלַךְ אֵצֶל חֲטָאוֹת, חֲטָאוֹת. וְזֶה שֶׁהָלַךְ אֵצֶל עוֹלוֹת. עוֹלוֹת. חֲזַר לְאֶמְצָע, הָאֶמְצָעִיִּים יְמוּתוּ, אֲלוּ יִקְרְבוּ חֲטָאוֹת, וְאֵלּוּ יִקְרְבוּ עוֹלוֹת. חֲזַר (אוֹ שֶׁפָּרַשׁ) מִן הָאֶמְצָע לְצִדָּדִין. הֲרֵי כֻלָּן יְמוּתוּ. אין מביאין תורין כנגד בני יונה, ולא בני יונה כנגד תורין. כֵּיצַד. הָאִשָּׁה שֶׁהֵבִיאָה חַטָּאתָהּ תּוֹר, וְעוֹלָתָהּ בֶּן יוֹנָה. תִּכְּפוֹל וְתָבִיא עוֹלָתָהּ תּוֹר. וְחַטָּאתָהּ בֶּן יוֹנָה. תִּכְּפוֹל וְתָבִיא עוֹלָתָהּ בֶּן יוֹנָה. בֶּן עַזָּאי אוֹמֵר, הוֹלְכִין אַחַר הָרִאשׁוֹן. הָאִשָּׁה שֶׁהֵבִיאָה חַטָּאתָהּ וָמֵתָה, יְבִיאוּ הַיּוֹרְשִׁין עוֹלָתָהּ. עוֹלָתָהּ וָמֵתָה, לֹא יְבִיאוּ הַיּוֹרְשִׁין חַטָּאתָהּ:**

פרק ג א בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים, בְּכֹהֵן נִמְלַךְ. אֲבָל בְּכֹהֵן שֶׁאֵינוֹ נִמְלָךְ, אַחַת לְזוֹ וְאַחַת לְזוֹ, שְׁתֵּים לְזוֹ וּשְׁתֵּים לְזוֹ, שָׁלֹשׁ לְזוֹ וְשָׁלֹשׁ לְזוֹ, (עֲשָׂה) כֻּלָּן לְמַעֲלָה, מָחֲצָה כָּשֵׁר וּמָחֲצָה פָּסוּל. כֻּלָּן לְמַטָּן, מָחֲצָה כָּשֵׁר וּמָחֲצָה פָּסוּל. חָצִין לְמַעֲלָה וְחָצִין לְמַטָּן, אֵת שֶׁלְּמַעֲלָה, מָחֲצָה כָּשֵׁר וּמָחֲצָה פָּסוּל. וְאֵת שֶׁלְּמַטָּה, מָחֲצָה כָּשֵׁר וּמָחֲצָה פָּסוּל. כֵּיצַד? כָּל מָקוֹם שֶׁאַתָּה יָכוֹל לְחַלֵּק אֶת הַקִּנִּין וְלֹא יְהוּ מִשֶּׁל אִשָּׁה אַחַת, בֵּין מִלְּמַעְלָן בֵּין מִלְּמַטָּן, מָחֲצָה כָּשֵׁר וּמָחֲצָה פָּסוּל. כָּל מָקוֹם שֶׁאֵין אַתָּה יָכוֹל לְחַלֵּק אֶת הַקִּנִּין עַד שֶׁיְּהוּ מִשֶּׁל אִשָּׁה אַחַת, בֵּין מִלְּמַעְלָן בֵּין מִלְּמַטָּן, הַמְרֻבָּה כָּשֵׁר: שֶׁבְּדָּבָר יֵשׁ מִשֶּׁל אִשָּׁה אַחַת בֵּין מִלְּמַעְלָן בֵּין מִלְּמַטָּן, הַמְרֻבָּה כָּשֵׁר.** משנה זאת נמי קאי אדתנוי לעיל בפרק א משנה ה, עולה שנתערבה כלן יתומו. **ג)** הָיָה שְׁתֵּי עוֹלוֹת וְחַטָּאת אַחַת, אם נמלך, אם **עָשָׂה כֻּלָּן לְמַעְלָן מָחֲצָה כָּשֵׁר וּמָחֲצָה פָּסוּל, עָשָׂה כֻּלָּן לְמַטָּן מָחֲצָה כָּשֵׁר וּמָחֲצָה פָּסוּל, אֲבָל אִם הַקְּרִיב חָצִין לְמַעְלָה וְחָצִין לְמַטָּה, אֵין כָּשֵׁר אֶלָּא חָצִין לְמַטָּה, שֶׁתִּיהֶן פָּסוּל, שֶׁאֵינִי אוֹמֵר חַטָּאת קְרֵבָה לְמַעְלָן וְעוֹלָה וְסְתוּמָה וּמִפְרֶשֶׁת. ד)** חַטָּאת וְעוֹלָה וְסְתוּמָה וּמִפְרֶשֶׁת שֶׁנִּתְעָרְבוּ, פָּרוּשׁ שְׁתֵּי נָשִׁים שֶׁלָּקְחוּ בְּשִׁתּוּפִּתּוּת שְׁלִשָׁה קִנִּין, אַחַת צְרִיכָה עוֹלָה וְזוּג שָׁלֹשׁ, הָיוּ שְׁתֵּי עוֹלוֹת וְחַטָּאת אַחַת, וְהַשְּׁנִיָּה צְרִיכָה חַטָּאת וְזוּג שָׁלֹשׁ, הָיוּ שְׁתֵּי חַטָּאוֹת וְעוֹלָה אַחַת, וּפָרַשׁ אַחַת מִן הַקִּנִּין פְּרִידָה עוֹלָה לוֹ וּפְרִידָה חַטָּאת לוֹ, אֲבָל לֹא פָּרַשׁ מִן הַבְּעָלִים שֶׁל קַרְבָּן, וְזֶה מִן שָׁאֵמַר הַתָּנָא, חַטָּאת לוֹ וְעוֹלָה לוֹ. וְסְתוּמָה, כֹּן אַחַד לְקוּחוּ בְּסִתָּם וְלֹא פָּרַשׁ אֵיזוֹ לְעוֹלָה וְאֵיזוֹ לַחֲטָאת. אֲבָל בְּעָלָיו, לְמִי שֶׁיִּרְצֶה הַמְפֹרֶשֶׁת וּלְמִי שֶׁיִּרְצֶה הַסְּתוּמָה, לְאֲשֶׁר הַמְפֹרֶשֶׁת וּלְמִי שֶׁיִּרְצֶה הַסְּתוּמָה, הָעוֹלוֹת לְמַעְלָה וְהַחֲטָאוֹת לְמַטָּה, וְכֵן שֶׁיִּרְצֶה יִקַּח אֶחָד לְשֵׁם שְׁנֵיהֶם, הָעוֹלוֹת לְמַעְלָה וְהַחֲטָאוֹת לְמַטָּה, וְכֵן שֶׁיִּרְצֶה יִקַּח אֶחָד לְשֵׁם שְׁנֵיהֶם, **עָשָׂה כֻּלָּן לְמַעְלָן מָחֲצָה כָּשֵׁר וּמָחֲצָה פָּסוּל, עָשָׂה כֻּלָּן לְמַטָּן מָחֲצָה כָּשֵׁר וּמָחֲצָה פָּסוּל, אֲבָל אִם הַקְּרִיב חָצִין לְמַעְלָה וְחָצִין לְמַטָּה, אֵין כָּשֵׁר אֶלָּא חָצִין לְמַטָּה, שֶׁתִּיהֶן פָּסוּל, שֶׁאֵינִי אוֹמֵר חַטָּאת קְרֵבָה לְמַעְלָן וְעוֹלָה וְסְתוּמָה וּמִפְרֶשֶׁת שֶׁנִּתְעָרְבוּ, פָּרוּשׁ שְׁתֵּי נָשִׁים שֶׁלָּקְחוּ בְּשִׁתּוּפִּתּוּת שְׁלִשָׁה קִנִּין, אַחַת צְרִיכָה עוֹלָה וְזוּג שָׁלֹשׁ, הָיוּ שְׁתֵּי עוֹלוֹת וְחַטָּאת אַחַת, וְהַשְּׁנִיָּה צְרִיכָה חַטָּאת וְזוּג שָׁלֹשׁ, הָיוּ שְׁתֵּי חַטָּאוֹת וְעוֹלָה אַחַת, וּפָרַשׁ אַחַת מִן הַקִּנִּין פְּרִידָה עוֹלָה לוֹ וּפְרִידָה חַטָּאת לוֹ, אֲבָל לֹא פָּרַשׁ מִן הַבְּעָלִים שֶׁל קַרְבָּן, וְזֶה מִן שָׁאֵמַר הַתָּנָא, חַטָּאת לוֹ וְעוֹלָה לוֹ. וְסְתוּמָה, כֹּן אַחַד לְקוּחוּ בְּסִתָּם וְלֹא פָּרַשׁ אֵיזוֹ לְעוֹלָה וְאֵיזוֹ לַחֲטָאת. אֲבָל בְּעָלָיו, לְמִי שֶׁיִּרְצֶה הַמְפֹרֶשֶׁת וּלְמִי שֶׁיִּרְצֶה הַסְּתוּמָה, הָעוֹלוֹת לְמַעְלָה וְהַחֲטָאוֹת לְמַטָּה, וְכֵן שֶׁיִּרְצֶה יִקַּח אֶחָד לְשֵׁם שְׁנֵיהֶם, הָעוֹלוֹת לְמַעְלָה וְהַחֲטָאוֹת לְמַטָּה, **עָשָׂה כֻּלָּן לְמַעְלָן מָחֲצָה כָּשֵׁר וּמָחֲצָה פָּסוּל, עָשָׂה כֻּלָּן לְמַטָּן מָחֲצָה כָּשֵׁר וּמָחֲצָה פָּסוּל, אֲבָל אִם הַקְּרִיב חָצִין לְמַעְלָה וְחָצִין לְמַטָּה, אֵין כָּשֵׁר אֶלָּא** זוֹ שֶׁהִיְתָה

מסֶכֶת קִנִּים פרק ג

משניות מבוארות

פרח מן הסתומה למפרשת, ואינו מכיר את המפרשת איזו לחטאת ואיזו לעולה, **יפה זוג לשני,** היינו לזו שנשארה בקן סתומה, דהג' תורים בהמפרשת יתומו כלן. **חזר** אחד מן המפרשות ונתערבה בזו שנשארה בקן סתומה, **אם** נמצא **מן המפרשת ראשון,** אחד לחטאת ואחד לעולה, **הרי כלן יתומו.** דזאת שנשארה בהמפרשת הסמוכה, כיון שפרשו או אמרו אינו יודע לומר פרש, וגם שלשה שנמצאים עתה בקן סתומה, הם לחטאת. **ה)** **חטאת מיכן שהכהן מיכן,** היינו פרידה אחת של חטאת מצד אחד ופרידה אחת של עולה מצד שני, **וסתומה באמצע,** קן סתומה בתוך בין שני תורים מפרשים אחד לעולה ואחד לחטאת, **פרח מן האמצע לצדדין הרי הלך ואחד הלך לא הפסיד כלום.** כיון שהקן הסתומה באמצע, וידעינן מי החטאת ומי לבדו, **אלא יאמר זאת שהלך אצל חטאות יקרב,** הכהן יאמר מי לחטאת ומי לעולה, כמו בכל קן סתומה שהכהן מפרשים, **חטאת, וזה שהלך אצל עולות, יקרב עולה.** נמצא מקריב שתי חטאות, מצד שהיה שם חטאת, ושתי עולות מצד שהיה שם עולות. **חזר** אחד מכל צד **לאמצע, האמצעיים יתומו,** כיון שנתערבו **אלו יקרבו חטאות ואלו יקרבו עולות.** אין מביאין תורין כנגד בני יונה, ולא בני יונה כנגד תורין. **כיצד. האשה שהביאה חטאתה תור, ועולתה בן יונה. תכפול ותביא עולתה תור. בן עזאי אומר, הולכין אחר הראשון. האשה שהביאה חטאתה ומתה, יביאו היורשין עולתה. עולתה ומתה, לא יביאו היורשין חטאתה:**

פרק ג א **במה דברים אמורים, בכהן נמלך. אבל בכהן שאינו נמלך, אחת לזו ואחת לזו, שתים לזו ושתים לזו, שלש לזו ושלש לזו, (עשה) כלן למעלה, מחצה כשר ומחצה פסול. כלן למטן, מחצה כשר ומחצה פסול. חצין למעלה וחצין למטן, את שלמעלה, מחצה כשר ומחצה פסול. ואת שלמטה, מחצה כשר ומחצה פסול. כיצד? כל מקום שאתה יכול לחלק הקנין ולא יהו משל אשה אחת, בין מלמעלן בין מלמטן, מחצה כשר ומחצה פסול. כל מקום שאין אתה יכול לחלק את הקנין עד שיהו משל אשה אחת, בין מלמעלן בין מלמטן, המרבה כשר: שבדבר יש משל אחת בין מלמעלן בין מלמטן, המרבה כשר.** משנה זאת נמי קאי אדתנוי לעיל בפרק א משנה ה, עולה שנתערבה כלן יתומו. **ג)** **היה עשה כלן למעלן מחצה כשר ומחצה פסול, עשה כלן למטן מחצה כשר ומחצה פסול, אבל אם הקריב חצין למעלה וחצין למטה, שתיהן פסול, שאני אומר חטאת קרבה למעלן ועולה וסתומה ומפרשת שנתערבו.** ד) **חטאת ועולה וסתומה ומפרשת שנתערבו, עשה כלן למעלן מחצה כשר ומחצה פסול. כלן למטן, מחצה כשר ומחצה פסול. חצין למעלן וחצין למטן, את שלמעלה, מחצה כשר ומחצה פסול. ואת שלמטה, מחצה כשר ומחצה פסול. כיצד? כל מקום שאתה יכול לחלק הקנין ולא יהו משל אשה אחת, בין מלמעלן בין מלמטן, מחצה כשר ומחצה פסול. כל מקום שאין אתה יכול לחלק את הקנין עד שיהו משל אשה אחת, בין מלמעלן בין מלמטן, המרבה כשר: שבדבר יש משל אחת בין מלמעלן בין מלמטן, המרבה כשר.**

פרק ד **א)** **בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים בְּכֹהֵן שֶׁנִּמְלַךְ, הָיוּ בְּכֹהֵן שֶׁאֵינוֹ נִמְלָךְ, אֶלָּא עָשָׂה עַל דַּעַת עַצְמוֹ וְהַקְּרִיב כָּל הַתְּעָרוּבוֹת, אַחַת לְזוֹ וְאַחַת לְזוֹ, וְכֵן לְזוֹ אִשָּׁה כָּל אֶחָד, אוֹ שֶׁלֹּשׁ לְזוֹ וּשְׁלֹשׁ לְזוֹ, וְכֵן הָיוּ שְׁתוּמוֹת שֶׁנִּתְעָרְבוּ,**

פסול ומחצה כשר. **א)** **בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים בְּכֹהֵן שֶׁנִּמְלַךְ,** היינו בכהן שבא לעשות דין מה לעשות, **אבל בכהן שאינו נמלך,** אלא עשה על דעת עצמו והקריב כל התערובות, **אחת לזו ואחת לזו,** היינו לכל אשה כל אחד, **או שתים לזו ושתים לזו,** או **שלש לזו ושלש לזו,** וכלן היו שתומות שנתערבו,

עשה כלן למעלה מחצה כשר ומחצה פסול, דהלא חצין שהן חטאות, צריכין להיות למטה, **כלן למטה. מחצה כשר ומחצה פסול,** דהרי חצין שהן עולות צריכין להיות למעלה. עשה **חצים למעלה למטה, את הקנים שהקריב שלמעלה, מחצה כשר ומחצה פסול, ואת שלמטה מחצה כשר ומחצה פסול.** כיון שהיה שנינתם שוב אין בדבריהם אלא שלש עולות ושלש חטאות, וכן כשפרח מן המחשיות לששיות, שוב אין בחמשיות רק ארבע זוגות כשרות בלבד, וכן כשפרח מן הששיות לשביעית, שוב אין בשביעית אלא חמש זוגות כשרות בלבד, **הראשונה והשניה אין להם כלום, השלישית יש לה קן אחת, הרביעית יש לה שתים, החמישית יש לה שלש, הששית יש לה ארבע, השביעית יש לה שש קנים,** וכשחזר ופרח מן השביעית לשלשית בנפל קן אחד בשביעית, דשמא אותו שפרח הוא מגוף השביעית ולא הי' בפחות מן הששיות, וכן כשחזר מן הששיות לחמשיות, פסל אחד, דשמא מגוף הששיות פרח, וכן מהחמשיות לרביעית, ומרביעית לשלישית, ומשלישית לשניה, אין בשלישית כי אם שתי פידרות, אחת לחטאת ואחת לעולה, ונשנה לקרע"ב, כי פרח מן השלישית לשניה לבמה בפסל שנים בשלישית, הלא מן השניה לא יקריבו כלום, ואם כן אין חשש שמא שיקריבו כלום, השניה לחטאת, ולמה לא יקריבו בשלישית שנים, ונהי ליה למימר בשלישית שנים, ובשניה לא יקריבו כלום, ובראשונה לא כלום, ויש לומר בדין שבשאר הראשונה לא כלום, ויש לומר בדין שבשאר הרביעית ומן הרביעית פוסל אחד בהליכתו ואחד בחזירתו, כמו בן בשלישית ובשניה, אבל בשביעית לא נפסל רק אחד דלא הלך ממנה רק אחד בחזירה, ובהליכה לא נפסל ממנה כלום, דהלא נגד זה שהלך אצלה פסלנו אחד מן הקודמות, ואין חשש שיקריבו לדבר אחר. **פרח וחזר,** שפרח מן השלישית לרביעית ומן הרביעית לחמשית ומן החמשית לששית ומן הששית לשביעית, וחזר מן השביעית לששית עד השלישית, **פוסל אחד בהליכתו ואחד בחזירתו,** ולכן **בשלישית והרביעית אין להם כלום, החמישית יש לה אחת הששית יש לה שתים, השביעית יש לה חמש,** דאין כשר בשביעית רק חמש זוגות, דאי עביד שש עולות שמא השתים שהלכו שמנה יהיו קרבין עולות, דאין בשבעה עולות, ואין בשבעה קנין רק שבע עולות, ומן הששית חסר ארבע פידרות, שנים בפריחה וחזרה ראשונה, ושנים בשניה. וכן החמשית יש לה רק אחד לעולה ואחד לחטאת. **פרח** מן הקודמת, **יש אומרים השביעית לא הפסידה כלום** בפרידה שלישית, **ואם לא הפסיד כלום, השביעית יש לה ארבע,** דזדונן שיפסל אחד כמו בפריחה ראשונה, **החמישית יש לה שתים, הרביעית יש לה שלש, השלישית יש לה שש, הרביעית יש לה שבע, אם לא הפסיד כלום, השביעית יש לה חמש,** דאין בפריחה ראשונה לעולם יקריבו ממנה חמשה קנים, דשלש פידרות פרחו ממנה ונשארו בה אחד עשר פידרות, ויעשו מהם חמש חטאות וחמש עולות, דאין חשש שיקריבו בנגדה דהלא גם בשלישית אין לה לגזר מדזדונן, בשאר קנים. כיון שבפריחה בשום פעם לא מפסדת, אין לגזר על החזרה. **ואם פרח מבין המתות,** היינו מן אלו שאמרנו לעיל שיתומו, **לבלם, הרי כלן יתומו.** בדבעלי חיים חשיבי ולא בעלי פידרות, אחת לעולה ואיזה לחטאת. **ד)** **קן סְתוּמָה,** היינו קן שלא פרש איזה לעולה ואיזה לחטאת, **וקן מִפֹּרֶשֶׁת,**